

Eredmények Változások a levelezőképzésben

A **LEVELEZŐOKTATÁS** célja a következő: „akár a jogi szakon, akár a tanárképzés területén, mindenképp megismerés a személyiségének fejlesztését legjobban szolgáló olyan szakismereteket, amelyek elsajátítására képességet érez.” Ez az elvi célkitűzés a szocialista állam magas szakműveltségű szakemberigényéből fakad.

Ami az elvvel szemben áll: A lehetőségek korlátozottak! Korlátozottak, részben az oktatóintézet kapacitása szempontjából, másrészt, ha valaki bizonyos szakképesítést szerez, társadalmi érdek, hogy annak megfelelő elhelyezést kapjon, — itt viszont a tervgazdálkodás által meghatározott keretek szabnak határt.

Hogyan kerülhet valaki levelezőként az egyetemre? Mi szabja meg a felvételre kerülők létszámát?

A felvételi létszámot a tanárszakos képzésnél a tanárihiány szabja meg, továbbá az, hogy bizonyos, a tanügyi igazgatásban dolgozóknak is szüksége van a pedagógus képzésre, ezenkívül mint igényt, ki kell elégíteni; lehetőséget kell adni az egyszakosként végzett tanárok kétszakosossá kérésére.

A joghallgatóknál a jogászhiány, — határozza meg az igényeket, — azonkívül az a körülmény, hogy még vannak jogi és állami igazgatási munkakörben dolgozók, akik eddig nem szereztek jogi szakképesítést.

Felvételre kerülhet továbbá minden 30 éven aluli, aki alkalmas a tanulmányok folytatására és valamilyen okból a nappali és esti tagozaton nem tudott elhelyezést nyerni.

A **FELVÉTELEK** kapcsolatban vették fel a vizsga eltérő legyen-e a nappali tagozatosokétól, akár nívóját, akár más tartalmi összetevőjét figyelembevéve. Általános az a vélemény, hogy erre nincs szükség, sőt hiba lenne ezt megtenni. A nappali tagozatra jelentkezettéktől azonban — mint a gyakorlatban általában helyesen valósul meg, — inkább nagyobb ismeretanyagot, míg a levelező felvételizelőktől az összefüggések elismerését kell megkövetelni.

Az oktatás jellegéből folyóan a BTK-n és a TTK-n sok és igen változatos formában történik a levelező hallgatók képzése amelyek szinte évenként kisebb módosításokon mennek keresztül. A Jogtudományi Karon a levelező hallgatóknál évek óta konzultációs központok keretében folyik a képzés, ahol az oktatók helyi gyakorlati jogászok. (Kivéve természetesen Szegedet; itt az egyetem oktatói látják el ezt a feladatot.) Ezen oktatási forma jelentős hátránya, hogy az instruktorkor, — legyenek bár kiváló gyakorlati szakemberek, — rendszerint nem túlságosan képzettek az oktatás módszertanát illetően, elméletileg közülük nem mindegyik képzett megfelelően. Ezt azzal sikerült egyensúlyba hozni, hogy a tanszék általában felvényt — tananyag sarkalatosabb problémáiról, illetve módszertani kérdésekről — az instruktorkal konzultáltak, s ilyenkor a tanszék ellenőrizte egyben az illető instruktork munkáját, esetlegesen foglalkozást is tartott.

A Kar első levelző évfolyamán kísérletképpen új oktatási rendszert, foglalkozási menetrendet vezettek be.

Tartalmilag ez a következő: Félévenként két-két tárgyból (Szigorlati tárgyból) 3-3 alkalommal, (tehát minden hónapban) 8-8 órát az egyetem oktatói vezetnek foglalkozásokat, és a hallgatók a félév végén szigorlatoznak. A foglalkozások dolgozatírást, kikérdezést (amely a felkészülést hivatott biztosítani), kiértékelést, a nehezebb részek megvitatását, konzultációt, előadást (ez eddigi anyag vitás, vagy az előadó által fontosnak ítélt részből), illetve a következő konzultáció anyagából) — foglalnak magukba.

AZ **ELSŐ FÉLÉV** tapasztalatai azt mutatják, ez a forma eredményes, eredményesebb a korábbi megoldásoknál. (Sőt már a II. félév erős vizsgái is kedvező képet mutatnak!) A tervek szerint a felsőbb évfolyamokon is fokozatosan bevezetésre kerül ez a rendszer.

A következő évben már az új kísérleti rendszerben is kisebb változásokra kerül sor. Az első félévben konzultáció, illetve szigorlat a római jog és a magyar jogtörténet anyagából lesz, — eltérően az ed-

dig gyakorlati, amelynél a félév anyagába tartozott, római jog helyett az egyetemes jogtörténet. Ez utóbbi most az állami joggyal együtt a II. félév anyagát képezi.

A többi tárgyból továbbiakban is egyéni tanulással kell felkészülni a kollektív munkára.

A kollektívumok és szigorlatok kapcsán érinteni kell a levelező oktatás egyik sokproblémás kérdését, a tankönyvek és segédletek, segédkönyvek problémáit.

NINCSEN EGYSÉGES elképzelés, sokszor hangzik el olyan javaslat, hogy a levelező tagozat részére adjanak ki külön tankönyvet, hiszen nagyobb jelentősége van, mint a nappali tagozatosoknál. Jelenleg a megoldást csak törekvések, kezdeményezések próbálják elősegíteni: pl. római jogból terminus technikus' és kifejezésgyűjtemény jelenik meg az új tankönyvvel együtt, amelyeket remélhetőleg az új tanévben kézbe kaphatnak a hallgatók.

(—feke—)

Tehetségkutató pályázat

Ismét lehetőség nyílik az egyetemisták számára, akik kedvet, tehetséget éreznek az újságírói hivatáshoz, hogy jól sikerült írásokkal felhívják magukra a figyelmet. A Magyar Újságírók Szövetsége a Szegedi Egyetemmel karöltve ebben az évben is megrendezi tehetségkutató pályázatát, amelyen az elmúlt években sikeresen szerepeltek a szegedi egyetemisták is.

A pályázaton, melynek határideje 1967 február 15-e, a Szegedi Egyetem szerkesztőségére (Magyar Tanácsköztársaság útja 10.) beküldött legalább öt írással lehet résztvenni. Ezeknek műfaja tudósítás, riport, interjú, cikk, szatíra, kommentár, glossza lehet, verssel és novellával nem lehet pályázni.

A díjnyertes írásokat (első díj ötszáz második díj háromszázötven, harmadik díj kétszáz forint) a Szegedi Egyetem megjeleneti és közli olvasóival a pályázat végeredményét is.

Július 3-án este egy 15 fős csoporttal ültünk fel Szegeden a vonatra, hogy egy teljes hétig jóformán le se szálljunk róla. Mert bizony eddig tartott az út a Szovjetunió Kazah Köztársaságának Kusztanaszkaja-i körzetébe, a Tobolnál szétterpeszködő „Frunze” nevű szovhozba, ahová utunk vezetett. A József Attila Tudományegyetem tanári és hallgatói csoportja (15 fő) az odesszai testvéregyetemmel kötött megállapodás alapján létrejött diákcseré keretében indult útnak e távoli szűzföldekre, a szovjet diákok „építőbárainak” egyik legfontosabb bázisára.

Romantika és valóság

Mindnyájunkban romantikus elképzelésekkel vegyes érdeklődés élt e távolkeleti vidékek iránt. Hiszen sokat olvastunk, tanultunk a szovjet nép e fantasztikusan nagyméretű hősi vállalkozásáról, a szűz-

Jártunk a szűzföldeken

földek meghódításáról. Sokféle változatban lépeztünk el ezeket a sztyeppéket természet-gazdaságtörténelmi szempontból, s ugyanúgy az ott folyó „hódító” munka méretei, nehézségei, szervezése szempontjából. Erthető tehát, hogy feszült érdeklődés, várakozás előzte meg a valósággal való közvetlen találkozást, mely mindezeket a kérdéseket elődöntötte, s életünk nem mindennapi élményét rejtette magába. Persze vállaltuk e nagy élményhez méretezett olyan velejáró kényelmetlenségeit is, mint az oda-vissza vezető 10-12 ezer km-es két hétig tartó vonaton való utazást, vagy hogy ottartózkodásunk alatt sem az utazás fáradsalmait pihentük ki, hanem építkezéseken dolgoztunk napi leány 10 órában. Nééz is ilyen „szűzföld-méretű” élményhalmazból egy cikk keretében beszámolni, ezért csak mozaikokban próbálom a számunkra is valóban legmaradandóbb, legújzerűbb, legtanulmányosabb benyomásokat az események sorrendjében felvázolni.

Távolságok, méretek

Hogy az ember szemléletének kialakítására milyen közvetlen hatással vannak azok az objektív természeti, társadalmi feltételek, melyekbe „beleszületik”, azt a távolságokról, méretekről bennünk kialakult szemléletünkön is tapasztalhatjuk. Logikában ugyanis éppen a szűkebb kis hazánk méretein formálódott térről, időről kiala-

Kinevezésekről

Művelődésügyi kormányzatunk az 1966/67-es tanévtől kezdődően új tisztviselőket nevezett ki a szegedi felsőoktatási intézményekben. A József Attila Tudományegyetem érdemei elismerése mellett felmentették rektorhelyettesi tisztségéből dr. Fodor Géza oktatási rektorhelyettes, aki munkássága, tudományos, oktatási és hivatali tevékenysége elismeréseként megkapta a Munka Érdemrend Ezüsfokozata kitüntetését. Az egyetem Természettudományi Karán megbízatása leteltével megvált dékáni tisztségétől dr. Szőkefalvi Nagy Béla akadémikus, tanszékvezető egyetemi tanár, továbbá dékánhelyettesi tisztségétől dr. Ketskeméthy István egyetemi tanár.

A Tanárképző Főiskolán érdemei elismerése mellett felmentették főiskolai igazgató tisztségéből dr. Csukás Istvánt, valamint dr. Nagy István igazgatóhelyettesét.

A felmentett tisztviselők helyére a következők kerültek. A József Attila Tudományegyetemen oktatási rektorhelyettesé dr. Szalay László egyetemi tanárt nevezték ki. A Tanárképző Főiskola új igazgatója dr. Szendrey János tanszékvezető főiskolai tanár, új igazgatóhelyettesé pedig Nagy Pál főiskolai docens.

A József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának új dékánja dr. Grasselly Gyula

egyetemi tanár, új dékánhelyettesé pedig dr. Gilde Ferenc egyetemi docens.

Tudományegyetemünk II. számú Irodalomtörténeti Intézete élére dr. Csukás Istvánt nevezte ki egyetemi docensként igazgatónak a művelődésügyi kormányzat. A Földtani Tanszék vezetője dr. Balogh Kálmán egyetemi tanár lett. Dr. Kalocsai Dezső tanszékvezető egyetemi tanárrá nevezték ki a Filozófiai Tanszéken. Az Egri Tanárképző Főiskoláról az Újkori és Legújabbkori Magyar Történeti Tanszék-

re helyezték át dr. Szántó Imre docent.

Az új tanévvel kezdődően docensé neveztek ki a Természettudományi Karon dr. Kedves Miklóst a Nővénytani, dr. Bartók Mihályt és dr. Matkovics Bélát a Szerves Kémiai, valamint dr. Császár Józsefet az Általános Fizikai és Kémiai Intézetekben. A Bölcsészettudományi Karon dr. Serfőző Lajos a Középkori Magyar Történeti Tanszéken, az Állam és Jogtudományi Karon dr. Nagy Károly a Nemzetközi Jogi Tanszéken nyert docensi kinevezést.

Tanévnyitók

Szeptember 12-én kezdődik országszerte az új oktatási év felsőoktatási intézményeinkben. A Szegedi Tanárképző Főiskolán szeptember 10-én szombaton tartották meg a tanévnyitó ünnepséget, amelyen dr. Szendrey János, a főiskola új igazgatója mondott beszédet. Ma délelben a Szemészeti Klinika előadótermében tartja tanévnyitó ünnepi tanácsulását a Szegedi Orvostudományi Egyetem. A József Attila Tudományegyetem tanévnyitó ünnepségét szeptember 15-én délelőtt 11-kor a Dugonics téri aulában rendezik meg. A tanévnyitókról következő számunkban adunk részletes tudósítást.

Fizessetek elő

A

József Attila Tudományegyetem
Szegedi Orvostudományi Egyetem
Szegedi Tanárképző Főiskola

lapjára!

A Ti lapotok a

SZEGEDI EGYETEM

Írásaitokat, cikkeiteket, véleményeket várja és szívesen közli

az újság hasábjain a szerkesztőség.

Oktatók és dolgozók a szakszervezeti bizottság, hallgatók a KISZ megbízottainál fizethetik elő a lapot. Egy éves előfizetés: 10 forint.

kult érzeinket tették próbára kezdettől fogva a Szovjetunióban tapasztalt arányok. Másfél napos odesszai mezsakítással egy héten keresztül éjjel-nappal csak mentünk 4-5 napos járatú szerelvényeken, kétszer-háromszor olyan széles folyókön keresztül, mint a mi nagy Dunánk (Dnyeper, Volga), ugyancsak két-háromszor magasabb hegyek, völgyein keresztül, mint amilyenekkel itthon találkozunk (Ural). Tucatszámra hagytuk magunk mögött a többszázerez vagy félmillió lakosú városokat, mint pl. Lvov, Odessza, Dnyepetrovsk, Szaratóv, stb. S mikor megérkeztünk végre a Tobol nevű végállomásra, megkönnyebbülve szálltunk be a ránk várakozó nyitott tehergépkocsiba, hogy gyorsan beröppítsen bennünket a még „kis-sé távolabb” levő állami gazdaság központjába. (Melyet jó „ráhagyással” is legfeljebb 30-40 km-es távolságra gondoltunk, hiszen nálunk nem igen van állami gazdaság, mely a legközelebbi vasútálló-

ban feltört mintegy 40 millió há földnek nagyobb részére lényegében azok a viszonyok jellemzőek, melyek a Frunze szovhozra. Végtelen kiterjedésű sík, vagy néhány lankás szteppék, viszonylag jó termőfölddel, de kevés csapadékkal (évi 250-300 mm), szélsőséges időjárással, meglehetősen hosszú hideg téllel. Ezek az objektív természeti viszonyok a mezőgazdasági termelést, kultúrát eddigi fejlettségi foka mellett csak a nomád pásztorkodást tették lehetővé a vadon termett gyér fű takarmánybázisán. Így ember kez szántással-veléssel, építkezéssel nem sokat változtatott a természet évszázades arculatán, s ezért maradhattak meg e földréznyi területek mindezedig „szűzen”. Ha a természeti feltételek nem is változtak, rohamosan fejlődtek azonban a termelőerők, a mezőgazdaságban is, különösen a szovjet hatalom alatt. A vasutak, gépkocsik, repülőek megteremtették a reális eszközt az itteni távolságok legyőzésének, melyre állati vontatású közlekedési eszközökkel eddig az ember nem volt képes. A traktorok, kombájnok pedig a szántás-velés, s egyéb mezőgazdasági munkafolyamatok állati, emberi erőn nyugvó korlátait törtek át. Az agronómia, biológia pedig az itteni viszonyokat is bíráló növény- és állatfajták kitenyvesztésével teremtette meg a modern mezőgazdasági művelés lehetőségét. A kommunizmus építése, az anyagi javak bőségének megteremtése élelmiszer (elsősorban kenyér, hús) terén igényelte is a szűzföldek hatalmas tartalékainak termőfölddél való alakítását. Ezért határozta el a szovjet nép több mint egy évtizede a szűzföldek nagy részének a feltérítését.

mástól 20-30 km-nél távolabb esne.) Azonban még mindig 200 km-t kellett a „szűzföldön” (vizoméráns kitaposított szűzföld) kocsiháznál, míg kis eltérések után valóban megérkeztünk a központba. Igaz, hogy már 150 km után lelkesen újságoltam az elének jött Komisszárka, hogy most már teljesen otthon éreztük magunkat, mert átértük a gazdaság határát. De ez egyáltalán nem zavart meg utunkat abban, hogy még 40-50 km-en keresztül már a „mi” gazdaságunk határában haladjunk tovább a központig. De tehetjük is, mert mintegy 45 ezer ha földet ölelt fel a gazdaság, mely nálunk kisebb vármegyényi területnek felel meg. S mikor a gazdaság központjában egy hivatali és néhány gazdasági épület helyett egy 1300 lakosú, vízvezeték modern falut találtunk, rádöbentünk, hogy „az állami gazdaságról” alkotott eddigi fogalmunkat is ki kell selejteznünk.

A szűzföldi gazdálkodás

Ezek az egymás után gyorsan ért benyomások aztán végképpen megindították ér- és arányérzékünket, teljesen beleszületünk az óriási méretekbe. Úgyannyira, hogy mikor válogóhódásához egy sovány kiséger hirtelen elénk ugrott, iedten ugrottunk szíjjel, mert hiába — mint egy-öntetűen megállapítottuk — itt a kiséger is „örösebbak” mint odahaza.

Az utóbbi 10-12 évben a Szovjetunió-

E grandiózus feladat igazán nagyságát, problémáit, részfeladatait csak személyesen belekóstolva érezhetjük igazán. Akik úgy gondolja, hogy ott milyen könnyű és olcsó búzához jutni, hiszen csak vetni és aratni kell a végtelen búzaföldeket, az bizony csak felületesen ítéli meg a helyzetet. A beruházások olyan hatalmas összegű, hosszú időszak alatt visszatérülő, kapcsolódó lánczemeit kell mindjárt a kezdet kezdetén eszközölni, mely egy ilyen hatalmas ország anyagi lehetőségeit is igen nagymértékben igénybe veszi. Így pl. műutak, vasutak építése több tízezer km hosszúságban; szállító- és munkagépek olyan mennyisége, hogy teles fokú géne-sítést biztosítson; ezeknek megfelelő méretű üzemanyag szállításhoz, tároláshoz szükséges berendezések; megfelelő kapacitású gépjárművelés és berendezések; nagy tároló területek és istállók építése, mint a termelőeszközök részéről szükséges beruházások. Mésik oldalról pedig ugyancsak egyszerre jelentkezik a fentiakat kezelő dolgozók, munkások létszámát biztosító összes kommunális beruházások; az artézi kutaktól kezdve a la-